

REDACTIUNEA.

Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30
Serisori nefrancate nu se primesc. — Manuscrise nu se returnează. **INSEDATE:** se primesc la Administrațiunea Brașov și la următoarele **BIROURI** de **ANUNȚURI:** în Viena la M. Dukas Nachf, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse. — În Budapesta la Ekstein Benát, Julius Leopold. Blockner I. Prețul inserțiilor: o serie garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifar și învoială. **RECLAME** pe pag 8-a

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXXIII.

Telefon Nr. 226.

ZIARUL APARE IN

fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 C. pe 6 luni 12 C. pe trei luni 6 C. Nrii de Duminică: 4 C. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10.
Nrii de Duminică 8 fr. 1 an.
Se prenumără la toate oficiile postale din lăuntrul și dinafară și la domniile colectori.
— Abonamente pentru **BRAȘOV:** ADMINISTRAȚIUNEA în **PIAȚA-MARE** târgul muiului Nr. 30. etagiul I. pe an 20 C. pe șase luni — 10 Cor pe trei l. 5 Cor. —

Nr. 48.

Brașov, Miercuri 3 (16) Martie

1910.

Mântuirea Ardealului.

— Doi articoli. —
II.

Groful Bethlen István în vorbirea sa de deschidere, a conferinței dela Oșorheiu, pe lângă susținerea hegemoniei maghiare, a dat conferinței ca a doua temă de discuție: **întărirea elementului maghiar în Ardeal.** Programul pentru atingerea acestui scop l-a cuprins în 4 puncte: **întărirea clasei de mijloc,** chestia de colonizare, căile ferate și dezvoltarea industriei.

Acest program, care s-a discutat și s-a primit, stabilindu-se cereri generale, nu poate aduce aproape nici un folos Ardealului, căci e unilateral și țintește a ajuta mai înainte de toate clasa de mijloc, clasa de gențry ruinată, urmașii nobililor de odinioară. Celelalte sunt numai paravan, ca să se mascheze adevăratul scop.

De poporul agricol, **nici chiar de cel unguresc,** nu se face nici o pomenire, de interesele lui grofii și fișpanii nu simt nici un obligament a se îngriji.

Mai bizar ne va apărea însă felul de gândire al aristocrațiilor noastre, dacă vom considera, că ei, cari s-au adunat să chibzuiască asupra măsurilor de-a ridica **întreg Ardealul** din mizerie, vorbesc și se îngrijesc numai de un popor, de cel unguresc și săcuiască. De Sași se face amintire abia în trecut, la chestia industriei. Recunosc adevărat grofii — căci trebuie să recunoască — că poporul săsesc are simț dezvoltat pentru industrie. Incolo nimic. Asemenea fac și cu noi: Românii din Ardeal pentru domniile de la Oșorheiu nu există. Nu se pomenesc nimic de ei, de ocupațiunile lor și de sprijinul, de care ar trebui să fie împărțite aceste ocupațiuni. Dar stați, domnilor, căci nouă

ășa ni-se pare, că suntem și noi pe aci, prin Ardeal. Fără de noi nu puteți regenera Ardealul și fără de brațele noastre muncitoare nu puteți exista.

Deci vederile și hotărârile d-voastre de la Oșorheiu sunt unilaterale, greșite și nu duc la nici un scop.

La scop numai acele măsuri pot duce, cari se rapoartă la toate clasele sociale și la toate popoarele din Ardeal.

În timpul mai nou Săcuii au ajuns la mare sărăcie. Nu vor fi ei mai săraci și mai năcăjiți ca d. e. Moșii noștri, dar pentru aceea, la alarmă dată de unii deputați, **statul le-a venit în ajutor,** a instituit o expozițiune săcuiască, cu sediul în Oșorheiu, prin care li să fac înlesniri economice, să ridice întreprinderi industriale, unde capătă de lucru sute și mii de oameni etc.

Vedeți, noi aflăm, că e corect acest lucru, căci statul trebuie să vie în ajutorul unui ținut, dacă el, din anumite împrejurări decade și sărăcește. Însă pretindem tot atunci, ca statul să porceadă uniform și cu dreptate și să ajute și alte ținuturi sărăcite.

Astfel comisiei instituite de d-voastre îi recomandăm, ca pe lângă cererile de-a fi ajutați mai intensiv Săcuii și în legătură cu aceste, să înainteze la guvern o rugare de felul următor:

Considerând, că Românii din Munții Apuseni au dat îndărăpt, mai cu samă în urma dispozițiilor legii de păduri — nepotrivity pentru noi, căci e copiată de pe cea din Germania și care în parte mare e cauza și mizeriei Săcuiilor — să li-se dea mai multă libertate pentru pășuni și obținerea lemnurilor de lucru din păduri.

Considerând apoi, că poporul de aici, mai cu samă cel din jurul Cămp-

penilor, se ocupă din timpuri vechi cu industria de lemn, făcând ciubare, donițe, coveți etc. pentru a putea să se perfecționeze în acest ram industrial, cerem dela guvern să înființeze fără amânare o **școală de lemnărit în Cămpeni,** cu internat pentru elevi și să sprijinească exportul produselor de lemnărie din munții la țară, căci ele și azi se espoartă și se vând în întreg Ardealul și în Ungaria până la Dobrițin și Seghedin. Spre acest scop în consonanță cu cererea noastră de-a se prevedea Săcuimea cu o rețea de căi ferate, cerem să se construiască o linie ferată dela Turda până în creerii Munților Apuseni.

Parintescul guvern din Budapesta — căci care guvern n'a fost parintesc cu poporul? — va asculta de sigur aceste cereri și le va implini.

Știm, că guvernul ajută și subvenționează unele întreprinderi industriale mai mari maghiare și săsești. Bine face guvernul și e corectă măsura aceasta. Onorata comisie aleasă în Oșorheiu, luând act de aceasta, să solicite și pe mai departe acest sprijin, dar în conșiderare, că **industria de lucruri manuale femeiești** e bine reprezentată în **Saliste** (l. Sibiu), pentru înflorirea acestui ram industrial să ceară cu insistență dela guvern înființarea în Saliste a unui atelier de această specialitate și să caute a afla debușeuri pentru articli din acest atelier și în streinătate, căci articli de țesături din Saliste să esportează și acum, fără nici un sprijin, în țările europene.

În conșiderare, că economia de câmp e cam înapoiată în partea Ardealului, numită **Cămpie,** comisia să stărue pe lângă guvern, să înființeze în inima acestui ținut, să **zicem în Săn-Petru, sau în Mociu, o școală inferioară de agricultură,** pentru băieții de țărani agricultori, cu limba

de propunere mai mult românească, ca băieții să se aleagă cu bune și folositoare cunoștințe. Școale de aceste susține universitatea săsească în Mediaș și Feldioara (l. Brașov) și ele sunt de neprețuit folos pentru populațiunea rurală.

Iată onor. comisie, am dat câteva îndrumări pentru lucrarea d-voastră. V-am putea da și mai mult material, dar ne lipsește spațiul, căci void a arăta toate lipsurile, ar trebui să scriem o carte voluminoasă.

Aceasta e calea, pe care urmându-o să poată feri Ardealul. Cu îngrădire de privilegii și restrângere de drepturi nu mai merge în timpurile noastre.

Aprobatele și Compilatele Ardealului sunt îngropate pentru totdeauna.

Mișcări electorale și constituiri.

Alegerile din Ungaria și Români.

Cu acest titlu **»Viitorul«** din București, în numărul de ieri publică la loc de frunte un articol, din care reținem următoarele pasaje:

Peste câteva zile camera ungară va fi disolvată. Lupta electorală, care abia este la începutul ei, va porni, începând dela această dată, cu toată puterea. Atunci se va vedea intrucât declarațiile făcute de membrii actualului cabinet ungar au fost sincere.

Întru cât li privește pe Români, acesția poate niciodată n-au fost în fața unei situațiuni mai nehotărâte ca acum. Căci în timp ce chiar șovinistul Tisza asigură, că guvernul este condus de cele mai pașnice intențiuni față de naționalități, vedem că acelaș guverna hezită când este vorba de anularea faimoasei ordonanțe a lui Apponyi. Mai zilele trecute **»Gazeta Transilvaniei«** a fost somată să plătească amenda de 1000 de coroane, de care se credea că a scăpat.

FOILETONUL »GAZ. TRANS.»

Despre femei.

Femeia urată.

(Urmare și fine.)

Când, în fine, s-a găsit cineva, care să-l sufle și ei la ureche, acel cuvânt magic și mult dorit, pe care o fată urată îl cerșește, par-că, până și dela copii cu privirile sale, imaginea lui îi revine din nou cu mai multă putere, se estompează mai dar minții sale, capătă proporții reale și destul de seducătoare, pentru a-i reda vieții un farmec, pe care ea de mult încetase de a-l mai avea pentru dansa.

Nu se poate ca mai curând sau mai târziu, să nu apară și el, Făt-Frumos, nu așa cum mintea ei naivă și mărginită de copilă și-l imaginează, dar sub figura unui tânăr melancolic și visător, cuminte și iubitor, a-a cum și-l închipue ea acum.

Va veni el odată — trebuie să vie! — și ea are să-l prindă, din fugă, în mrejele sale printr-acele meșteșuguri, pe cari femeia le practică cu o pricepere invers proporțională frumșetii sale; apoi îl va reține și piromi de veci pe lângă ea grație calităților sufletești, pe cari implicit și le atribuie orice femeie, și pe cari de fapt le

și posedă de cele mai multe-ori — ca o dreaptă compensațiune a naturii — femeia urată.

Făt-frumos nu va căuta la frumșetea ei, căci va fi cuminte și va ști să judece cât prețuește ea...

El nu-i va cere zestre, dacă n-o are și nici nu va ține seamă de ea, dacă o are, căci va căuta numai la calitățile ei sufletești.

O va iubi, căci fiecare va găsi în celălalt un sprijin prețios, un protector devotat, o completare a propriei sale fericiri.

Și cu această iluzie o apucă uneori amurgul vieții, fără ca visul ei să se împlinească.

Ce-i pasă! Vieța acestor femei nu se sfârșește ca a noastră pe lumea aceasta. Ea deabia începe aci...

Ele sunt ființele, despre care d-na de Montaran spune, că nu cunosc decât jumătatea vieții: cea imaginară.

Să le lăsăm dar într-această dulce iluziune — care pentru multe e și unica lor rațiune de a exista și să ne ocupăm de acelea ce, după lungi și penibile așteptări, ajung în fine a-și vedea împlinit ideile lor mult așteptate.

Sunt puțin, vai! Și încă mai mic e numărul acolora, cari după ce și l-au reazurat, când se trezesc din beția în care le-a

adâncit goana după acest ideal, să n-aibă impresia unei decepțiuni mai mult.

O asemenea decepțiune o așteaptă mai ales pe aceea care s-a înșelat asupra felului iubirii, ce a isbutit să inspire/alesului inimii sale.

Și se-nșală multe. Se-nșală mai toate. Această iubire, când există într-adevăr, poate avea ori ce alt caracter, afară de acela al sensualității.

Valoarea-i nu se micșorează printr-aceasta: dimpotrivă crește.

Câte femei, într-adevăr nu-și datoresc fericirea lor tocmai faptului, că nefind frumoase, n-au inspirat acele pasiuni violente — pe nedrept numite iubiri — ce se potolească așa de curând, pe cât se aprind și cari sunt tot atât de periculoase pentru cei ce le resimt, ca și pentru cei ce le inspiră!

Câte altele — fără să fie frumoase — multămită unor calități sufletești cu atât trair apretiate cu cât sunt mai rare, n-au isbutit a captiva inimă, a le înălțui și a și-le însuși de veci, acolo unde frumșetea se abătuse zadarnic, fără să le miște, fără să le câștige.

Totuș ar fi o greșală neiertată și fatală pentru o femeie, care, găsindu-se într-această situațiune, ar uita cărei împrejurări își datorește ea fericirea ei și s-ar

hrăni cu iluzia, că va putea vre-odată înfrânge legile firii și impune niște sentimente, ce nu pot decurge în mod direct și firesc din simpla contemplațiune a persoanei sale.

Sunt iluzii, cari se plătesc scump mai târziu, căci natura se răsbună totdeauna contra celor ce vor s-o nesocotească.

Să nu recurgă dar la acele meșteșuguri, pe cari le practică unele femei cu fizic nu tocmai recomandabil, cu gândul să-și ascundă sau să-și atenueze urăciunea, când această urăciune nu mai poate fi ascunsă, nici atenuată.

Să-și aducă aminte de vorbele lui Montaigne, care zicea: **»Entre les premieres laideurs, je comple les beaultez artificielles et forces«.**

Și să se mulțumească cu acea legătură cuminte, trainică și sănătoasă, pe care o stabilește între oameni uneori existența chiar a unei singure calități sufletești, ce nu e de mirare să se întâlnească și la ființele cele mai puțin răsăfăte de natură.

Această calitate cultivată cu atențiune — chiar când apare izolată la o femeie — poate s-o facă interesantă, utilă și atrăgătoare.

Uneori obișnuința, căpătată printr-un contact mai îndelungat între două ființe, poate înlocui cu succes și existența ace-

Asemenea fapte ne fac să credem că numai persoanele s-au schimbat. În realitate sistemul a rămas același. Chiar și menajarea »moderaților«, în contra cărora Tisza s-a ridicat cu atâta hotărâre, dănuște...

De aceea Românii în actualele împrejurări au nevoie de mult tact politic și mai ales de mult scepticism. Căci vorbe bune am mai auzit și altă dată. Când a fost însă vorba de fapte, tocmai cei mai fanatici membrii ai partidului național al muncii, Tisza, Hyeronimi și Ieszenszky s-au întrecut în aplicarea măsurilor de presiune față de Români. Ceea ce lipsește Românilor și de data asta este o puternică organizare. De aceea nu trebuie să ne mirăm, dacă desertori din tabăra națională să ivesc și acum.

Poporul este însă înсуflit pentru candidații naționaliști. Această însuflire ne îndreptățește a crede că triumful Românilor și în genere al naționalităților va fi chiar mai mare de cum îl prevedea acum șapte ani d-l Aurel Vlad, când Românii din cercul Dobrei l-au trimis pentru prima oară în parlamentul ungar...

Articolul încheie în următorul mod: În Ardeal și în Bănat cercurile de până acum sunt sigure. Numai Maramureșul, străvechii Maramureș nu dă semne de viață și aici este perdută orice nădejde.

Cam acestea sunt împrejurările între cari se va începe lupta peste nouă zile.

Și în fața pregătirilor adversarilor politici credința în ideal este cea mai puternică armă a Românilor.

Un adio.

Iulian Weisz, faimosul deputat al Bocșenilor mameluci, își ia adio dela alegătorii săi în o scrisoare deschisă. Jupânul zice, că nu aprobă dizolvarea coaliției, nici a partidului constituțional, dar neputând împedea dizolvarea, el își trage consecvențele și nu mai candidează.

Credem pe cuvânt pe d-l Weisz, căci ne mai stând sub aripile »ocrotitoare« ale puterii dela guvern, să face modest și pleacă.

Sunt acrilii strugurii — d-le Weisz!

Partidul țărănesc.

Din Bichiș-Ciaba se anunță, că conducătorii partidului țărănesc ungar, sub prezidenția lui Achim András, au hotărât să se alature la partidul independist al lui Iusth.

Partidul va pune candidați în câteva cercuri, iar unde este în minoritate, va sprijini pe candidații independiști.

Slabă nădejde trebuie că are Achim, dacă crede că țărănimea maghiară va ajunge la creangă verde, cu ajutorul independiștilor.

tei unice calități. Dar să nu ne amăgim punând și pe aceasta prea mult temelie.

De câte ori nu asistăm la acele scene extrem de mișcătoare, în cari vedem căsnici vechi stricate ori prietini străns sfărâmate în limitele câtorva minute, după ce la cimentarea lor s-a lucrat adeseori ani întregi și s'au cheltuit energii nenumărate și a trebuit concursul atâtor și atâtor factori, ce rareori se întâlnesc de două ori în viața unui om.

Și ne-am mirat atunci când cercetând cauzele, cari au făcut posibilă, o conviețuire între niște persoane, ce acum nu se mai pot suferi, ne-am convins, că între ele nu era nimic comun — nimic ce să poară justifica o apropiere sufletească și că totul era o combinațiune falsă, artificială și forțată.

Hazardul combinat cu capriciul omenesc pot înlesni contractarea unor asemenea legături hibride; deprinderea le poate susține uneori timp mai mult sau mai puțin îndelungat, dar natura nu uită, mai curând sau mai târziu, a-și reclama și ea drepturile ei imprescriptibile și cuvântul ei e totdeauna hotărâtor, chiar când vine cel din urmă și sau tocmai fiindcă vine cel din urmă, când de el trebuia să ținem socoteala mai întâiu.

O femeie urâtă poate avea și ea noștrii: poroc și minte.

Contele Tisza la Arad.

Întimpinare cu ouă clocite.

— 13 Martie n.

Duminecă dimineața la oarele 9 contele Tisza a sosit la Arad pentru a-și ține discursul anunțat. Gara era păzită cu puternice cordoane de jandarmie și numai cu cărți de intrare speciale se putea ajunge până la peron. După bineventura cortegiului de trăsuri în frunte cu Tisza s'a îndreptat spre primărie. Pe tot drumul era înșirată o mare mulțime. Publicul a manifestat în mod sgomotos contra fostului prim-ministru. »Rușine, jos cu dușmanul poporului«, i-se striga din toate părțile. La capătul stradei Carolina, trăsura lui Tisza a fost bombardată cu pietri, bolovani de cărbuni și ouă clocite. Unul din aceste proiectile a nimerit în jobenul lui Tisza, turându-i-l.

Cu mare greutate poliția a reușit să degajeze trăsura. Când aceasta ajunsese, în dreptul primăriei, se afla adunată acolo o mare mulțime ostilă. Un lucrător a rupt cordoanele polițienești și repezindu-se la Tisza, i-a pus mâna în piept, strigându-i: »Să-ți fie rușine!« Agresorul a fost arestat.

Tisza a tras la fișpanul Urban, unde a luat masa. După amiază la 2, în sala »Crucea Albă« s'a ținut întrunirea convocată de partidul național al muncii. Spre a se preveni noii turburări, un puternic cordon de jandarmi și polițiști impresurării localul meetingului, iar două companii de infanterie fuseseră consemnate. Făcând mari ocoluri, Tisza a isbutit să ajungă neobservat până la »Crucea Albă«.

Nu mai cu cărți speciale se putea pătrunde în sală, iar controlul era foarte sever, deoarece se svonise, că un grup numeros de adversari politici își procurase cărți falsificate, în scopul de a împiedeca ținerea adunării.

După deschiderea ședinței a luat cuvântul Tisza, comentând discursul dela Czegled al lui Kossuth spunând între altele: Francisc Kossuth are două programe: unul utopic și un altul de om de guvern. Așa ceva nu se poate: ori ești partid de guvernământ, ori nu ești.

Trecând apoi la chestiunea naționalităților, oratorul s'a exprimat astfel:

»La declarațiile mele dela Oradea-mare nu am să adaog decât atâta. Complicarea chestiunii naționalităților e păcatul de neiertat al coaliției. Ori de câte ori s'a ivit o neînțelegere sau chiar un conflict mai grav între Coroană și națiunea maghiară, naționalitățile au căutat să exploateze situațiunea, impunându-se atențiunei monarhului.

»Naționalitatea română nu are nici un motiv să fie pornită contra maghiarismului. Aceasta o spun mai ales pentru demnitatea Bisericii române, cari, prin atitudinea lor ostilă nouă, ezercită o înrăurire primejdioasă asupra poporului român. Românii să bage de seamă, căci în ziua când va izbucni lupta hotărâtă între maghiarism și românism, paguba va fi mare de o parte și de alta; națiunea ungară va fi însă destul de puternică spre a-și zdrobi adversarul.«

Când norocul se abate asupra-i, nimic nu-i poate fi imposibil și deci nu e de mirat, ca să espire chiar o pasiune sinceră și durabilă, cu mult mai curată și mai durabilă, decât acelea ce provoacă de ordinar femele frumoase, cari n-au altă podoabă, decât frumusețea lor.

A inspira dragoste e lucru măgulitor pentru orice femeie. Dar, când o femeie urâtă isbutește a se face iubită, porțile raiului înseși par a se fi deschis pentru dansa... O fericire mai mare nu-și poate ea închipui!

Se înțelege ușor ce trebuie să se petreacă în inima unei asemenea femei, când printr-o împrejurare nenorocită, se vede amenințată de-a fi părăsită de-acela, care a făcut-o să simtă căsătoria delicioasă, această fericire supremă...

Cât n-a trebuit ea să lupte pentru a ajunge aci! Câte emoțiuni, câte sacrificii, câte vexațiuni poate, căci, inconștabil, nevoie sufletești, ca și cele trupeste, când corăspund unor funcțiuni organice de ordin superior și imediat, sunt suprema rațiune, căreia, vrând nevrând, omul trebuie să se supule.

Și ce ușor să mlădiează chiar conștiința sa, necum superbia sa, când dă piept cu nevoia și vede că altă scăpare, pentru a putea face față ei, nu este și nici că poate fi.

Tisza a trecut apoi la discursul lui Justh și a vestejit politica fostului președinte al Camerei. Nu pot aproba — zice Tisza — politica demagogică a lui Justh în chestiunea reformei electorale. După mine radicalismul e o pacoste pentru Ungaria. Eu înțeleg ca de dreptul de vot să se bucure numai lucrătorii inteligenți ungari.

Tisza încheie îndemnând al muncii să dea sprijinul partidului național al muncii. Seara s'a dat în onoarea lui Tisza, un banchet de 400 tacămuri. În toastul, pe care l'a ținut Tisza a declarat că, până la dizolvarea parlamentului, nu poate accepta candidatura ce i-s'a oferit la Arad. Cu trenul de 9 și jum. Tisza s'a înapoiat la Budapesta.

Pentru cultura neamului.

Cu posta de azi am primit raportul de mai jos, care ilustrează în mod strălucit interesul și dragostea, ce o poartă Românii din Reghinul-săsesc și împrejurime față de mișcările noastre culturale.

Iată ce ni-se scrie:

Reghinul-săsesc, 15 Martie n.

Approape toți intelectualii români de aici și mulți din împrejurime s-au întrunit azi, la invitarea și sub conducerea d-lui Dr. Nicolae Vecerdeea, delegatul comitetului »Societății pentru fond de teatru român« din Brașov, la o consultare, în urma căreia s-au mai înscris:

a) 1. Doamna Sabina Popescu, soție de director de bancă. 2. Doamna Sidonia Dr. I. Popescu. 3. D-l Goalfon Șagău, protopop gr. or. 4. D-l Iosif Popescu, director de bancă și 5. D-l Dr. Ioan Popescu, avocat, ca membrii fondatori, solvind taxa de câte 200 cor. cu totul 1000 coroane.

b) 1. Doamna Eugenia de Barbu, soție de secretar de bancă. 2. Doamna văd. Elena Marinovich. 3. D-l Sever de Barbu secretar de bancă și 4. D-l Dr. Teodor Popescu, candidat de avocat de membrii fondatori cu condiția ca taxele de câte 200 cor. să le plătească în rate anuale de câte 20 cor., achitând momentan rata primă, cu totul 80 cor.

c) 1. Doamna văd. Maria Dr. Ceușan soție de medic. 2. D-l Simeon Zehan, preot în Cașva. 3. D-l Grigoriu Nicoară, preot în Ibănești. 4. D-l George Cazan, preot în Filea. 5. D-l Iosif Popescu, preot în Dumbravă. 6. D-l Octavian Petra, preot în Ibănești și 7. D-l Ioan Duma, preot în Săcal de mebrți pe viață, sub condiția ca taxa de câte 100 coroane să plătească în rate anuale de câte 10 cor. și achitând momentan rata primă, cu totul 70 cor.

Până la achitarea întregilor taxe de câte 200, respective câte 100 cor. a liberat fiecare câte o obligație în toată regula.

Tot cu această ocaziune și-au achitat întreaga taxă de câte 100 cor. cu totul 400 cor. alți patru membrii pe viață, cari se înscisuseră încă în anul trecut.

S-au încasat deci un total de 1550.

Atât membrii înscrși acum cât și cei înscrși încă din anul trecut, cu totul vr-o 27 s-au constituit în un »Comitet-filial« cu sediul în Reghin și anume astfel:

D-l Iosif Popescu președinte. D-l Dr. Ioan Harșia avocat, vicepreședinte. D-l Sever de Barbu cassier, D-l Sabin Popescu secretar.

Membrii în comitet: Doamnele: 1. Maria Dr. Ceușan. 2. Sabin Iosif Popescu. 3. Văd. Elena Marinovich. 4. Sidonia Dr. I. Popescu. 5. Eugenia de Barbu. Domnii: 6. Dr. A. Chețian. 7. Ioan Duma. 8. Mihail Grecu. 9. Dr. Ilie Popescu.

Din toate acestea se vede că frații noștri din Reghin și din împrejurime au început o însuflită și serioasă muncă culturală, și anume nu numai ca membrii ai »Societății pentru fond de teatru român« ci și ca membrii ai »Asociațiunii pentru literatură română și pentru cultura poporului român« după cum strălucit au dovedit prin prestațiunile făcute în această din inițiativa »Despărțământului Reghin al Asociațiunii«, despre cari de bună samă veți primi un raport mai amănunțit.

Școala din Panticu.

Sub titlul »Un strigăt de durere« am publicat zilele trecute o scrisoare de lângă Dej, în care corespondentul nostru »ch« ridică în contra Românilor din Panticu acuza gravă, că din cauza nepăsării lor și-au pierdut școala confesională, deși ar fi putut-o salva din ghiarele peirei.

Ca răspuns la aceste învinuiri grave, primii Români din Panticu, în cari, deși recunosc starea faptică tristă, cantă să se desvinovățească, punând vina pe împrejurările vitrege, în cari trăiesc Românii din acele părți.

Iată ce ni-se scrie:

Noi și poporeni din Panticu n-am abzis de școală, ci depărtându-se docențele din stațiune, superiorii nu au mai publicat concurs în timpul din urmă, pentru-că școala după legile prezente de fapt nu corăspunde. Și oare numai comuna Panticu e aceea, care nu are școală corăspunzătoare? Durere că nu, ci mai toate comunele din jur, și în câteva comune nici nu este școală de loc, și pentru acele comune ochii d-lui »ch« nu lăcrimează, numai pentru Panticu. De altcund ne bucurăm de compătimire. Însă se vede, că nu e condus de principiul dreptății, pentru-că școale comune ar trebui deplănse, cari s-au lipsit de școală atunci, când încă nu le-a asuprit legea, ca cea din 1907. Ori doară își inchipuște d-l »ch«, că din cătă avere are biserica și școala din Panticu acum, și-ar putea face cine știe ce școală? Nu, căci altfel de demult, înainte de aceasta cu vreo 10 ani, s-ar fi putut face, dacă ar fi fost cine să umble de rândul ei.

Dar acum nu se poate. Că, de când au ieșit legile școlare la suprafață și școala de stat din comună a apucat de-asupra, de atunci superiorii acelei școale în conținut au șicanat școala confesională, și poporeni nu au mai avut mare speranță în susținerea ei. Nu numai edificiul, ci chiar locul unde stă școala încă e es opționat, și dacă am vrea să facem școală nouă, de sigur că acolo în aceea grădina nu am mai edifica-o.

Dar să zicem, că am edifica-o și am prevedea-o cu toate cele de lipsă, atunci ar costa vreo 7000 cor. cel puțin, pentru-că trebuie să facem și locuință învățătorului după paragraful lui Apponyi și ce mai trebuie pentru o curte economică. Iar averea noastră constă din o pădure, a cărei valoare e 1400 cor, vreo 2000 cor. fondul de bucate și anual 252 cor. % regale (salar doceneal), cu cari sume dacă vom să facem o școală bună și corăspunzătoare, nu putem merge de parte. Apoi dacă d-l »ch« a știut, că noi vom fi ajutatori, din partea unor institute ori autorități, pentru ce nu a avizat acele instituțiuni să ne îmbolească la lucru, că noi între ori și care împrejurări ne-om pune pe lucru, dacă ni-s-ar asigura întregirea de salar și pensiunile, pentru-că fără de acestea nici la un caz nu putem susține școala. Iar dacă am fi edificat-o, de sigur nu ne-ar fi ajutat nime (?) și atunci școala rămânea o casă pustie în care ar zăcea toată averea bisericii, s-au poate ar lua-o alții în stăpânire!

De altă parte nici poporul nu-și pune multă nădejde în școala românească și pentru aceea, pentru-că vede pe păreții și ușile școlii insignii, inscripții și flamure neobișnuite și necunoscute, apoi în școală se vorbește chiar ca și în școala de stat; la toate acestea le zice că sunt semne rele, și nu se plătește să cheltuim banii pe școală. Și o de însemnat, că ne-ar trebui 2 sale de învățământ și 2 dascăli, pentru-că în tot anul avem până la 120 băieți obligatori la școala de toate zilele. Aceștia ori umblă toți la școala românească, ori nici unul, căci altcund nu ne ajungem școlul. Deci nu lamenteze d-l »ch« și nu ne rușineze înaintea lumii, pentru-că... i nimic ce-am moștenit dela părinți nu am aruncat în trași și nu vom arunca; iar că suntem săraci și nu putem face cât am vrea o știe toată lumea. Că ne-am miluit oarecândva caritatea creștinească, când ne-a nimicit focul, d-lui »ch« să nu pară rău, ci să se roage lui Dumnezeu să nu ajungă, soartea, ce-am ajuns-o noi atunci.

Defectele, ce le avem noi și alții le au, încă poate în măsură mai mare, și alții cheltuiesc pe lux, beutură, dar nu-i apasă povara legilor dominante în măsură atât de mare, cum ne apasă pe noi, pentru-că trăiesc între împrejurări mai favorabile, decât cum trăim noi. Și așa să avem cât de mare dragoste față de moștenirile strămoșești, dacă nu le putem susține cu puterile noastre proprii, suntem siliți pentru vitregimea sorții a le lăsa în

moștenirea altora, pentruca și noi, ca și alții mulți să vărsăm lacrimile durerii asupra ruinelor unui trecut de scumpă amintire.

Deci rușine să ne fie atunci, când am putea face și nu am vrea.

ȘTIRI.

- 2 Martie v.

Boicotul contra laptelui. Urcarea neconținută a prețului laptelui furnizat de „Molkerei-ul din Brașov a produs o viață și justă agitație în sânul populației Brașovului și îndeosebi în rândurile industrișilor mici și a muncitorimei. Această nemulțumire și-a ajuns culmea zilele trecute când prețul laptelui a fost din nou urcat la 36 fileri litrul, o sumă în tot cazul horondă, când ne cugetăm că numai înainte cu vre-o 2-3 ani laptele se vindea pentru prețul de jumătate. Zadarnice au fost toate intervențiile venite dela particulari la forurile competente ale orașului! În fața acestei situații, partidul social-democrat a convocat pe alături o mare întrunire, în care s-a luat hotărârea a începe cu ziua de ieri boicotul în contra „Molkerei-ului și a adresa în același timp ministrului de agricultură o petiție, cerându-i-se să dezagă aceste societăți ajutorul de stat. Ambele rezoluțiuni s-au primit cu mare însuflețire de către cele câteva sute de muncitori întruniți, cari s-au legat a se lupta din toate puterile în contra societății, care a monopolizat vânzarea laptelui. În același timp conducerea partidului muncitorilor a luat măsuri pentru înființarea unei societăți de consum, care să le livreze alimentele necesare pentru prețuri convenabile.

Concertul în favorul Sanatoriului. Se aduce la cunoștința membrilor reuniunilor de muzică, cari i-și dau concursul la concertul de Joi seara. că repetiția generală se va ține mâine (Miercuri) seara la orele 8 în reduta orașului.

Cvartetul Svecik. Vineri în 18 l. c. n. se avea loc în sala redutei orașului precum am anunțat, concertul dat de celebrul cvartet de coarde Svecik, din care fac parte artiștii Bohuslav Lhotsky (i violoncelă), Carol Procházka (2 vioară), Carol Svecik (viola) și Bedrich Vaska (cello). În program sunt luate următoarele piese:

1. Ant. Dvorák: Streichquartett F-moll op 96; a) Allegro ma non troppo; b) Lento; c) Molto vivace; d) Vivace ma non troppo.

2. a) Alex. Borodin: Nocturno; b) Joach. Raff: Die Mühle; c) Alex. Glazonoff: Scherzo.

3. Robert Schumann: Streichquartett A-moll op. 41 Nr. 1; a) Introduzione, Andante espressivo — Allegro; b) Scherzo Presto; c) Adagio; d) Presto. Inceputul la orele 8 seara.

Turburări sângeroase în Rusciuk. Orașul Rusciuk a fost DAMI. cea teatrul unor evenimente sângeroase. Un funcționar dela Banca Națională din localitate era de mult în legătură de dragoste cu o frumoasă Turcoaică, Cazed. Ștefan Ivanov dorea să se căsătorească pe iubita lui și ca să-și ajungă scopul a recurs la mijlocul de a răpi fata din casa părinților. Cadana trecea să treacă la creștinism, ca pe urmă să se officieze cununia religioasă după rite creștine, între cei îndrăgostiți. Părinții fetei și toți musulmanii din localitate s-au tulburat la această veste și s-au plâns la autorități, cari au intervenit cu forța la casa lui Ivanov, aducând din nou fata părinților. Fata a fost însă din nou răpită. Publicul care era de față la această comedie a început să huiduiască pe agenții autorităților. Parte din public a încercat să ia pe Turcoaică din mâinile poliției. S-a produs atunci o încăierare ne mai pomenită. Generalul Dimitriew, comandantul cetei a dat ordin armatei ca să restabilească liniștea, dar publicul infuriat a continuat să dea cu pietrii în soldați și ofițeri. Unii agitatori au tras cu revolverul, ceea ce a îndemnat pe generalul Dimitriew, în urma formalităților îndeplinite, ordonând de mai multe ori publicului ca să se retragă, să comande soldaților să arunce împotriva publicului. A fost o scenă înspăimântătoare. Copii, femei, băieți, bărbați, cădeau la pământ răniți ori morâți. De ceapă noaptea târziu s-a putut restabili ordinea.

3000 căsătorii anulate în America. La New-York se anunță, că o vie agitație a produs legea votată de Senat, după care nu e valabilă nici o căsătorie de muncitori, chiar când aceștia au obținut dintr-o consimțământul părinților. Legea a-

ceasta anulează vre-o 3000 căsătorii săvârșite.

Sinuciderea cumnatului președintelui Taft. După știri din Londra Thomas Langlee, cumnatul președintelui Statelor Unite, a fost găsit mort pe neașteptate. La început medicii au crezut că e vorba de o apoplexie, în urmă însă s-a stabilit că cumnatul lui Taft se sinucisese. Cauza e până acum necunoscută.

O comoară de mare valoare. Am adus la timpul său știrea, că în comuna Rogojina, din județul Gorj, locuitorii făcând săpături, au dat peste mai multe monede de aur și argint, a căror valoare este mare atât din cauza vechimii cât și a modului de conservare. După cercetări continue, le-a succedat acum autorităților să strângă 479 monede, din 1664. 1671 și 1676, purtând efigia regelui Vladislav al Poloniei. Cea mai mare parte a monedelor a fost găsită de copilul Constantin, fiul lui Filimon Triailon, din comuna Toppești, pe când se afla cu vitele pe proprietatea statului, la locul numit Driocsa. Monedele adunate au fost înaintate direcției poliției, într-o casetă sigilată.

Apollo-Bioscop. Miercuri în 16 și Joi în 17 Martie n. Vânătoarea cu bufnita (sport). Ghetele strănte (humor). Drăciile (humor). Nebunul dragostei (dramă). Cânele ambițios (humor). Manevraele marinei engleze (vedere). Aparatul sburător magnetic (vedere). Institutul de îndreptare (după natură). Jertfa (dramă).

Vineri și Sâmbătă program nou. La fiecare reprezentație muzică militară.

De vânzare pentru un preț convenabil cunoscutele reproduceri ale tablourilor pictorului Munkácsy »Ecce homo« și »Golgota«. Tablourile se pot vedea în localul redacției noastre.

AVIZ! Un pian bine conservat și alte mobile din cauza strămutării sunt de vânzare. A se adresa la administrație.

Reprezentarea teatrală

a elevelor din Internatul Orfelinat.

— Raport special. —
Brașov, 14 Martie c.

Reprezentarea teatrală dată ieri, Du minecă, de elevele Internatului Orfelinat al nostru de aici, a succedat deplin, rămânând publicul mulțumit și înădat.

Cum să știe, s-au jucat două piese — și să mă exprim în stil de teatru — cea de-a doua ca *novitale*.

Piesa „La lăsată seculnică” este o comedie localizată de d-na Maria Popescu profesora de studii teoretice în Internatul. La această localizare s-a mai intercalat în piesă monologul »Baba Anghelușca« de Alexandri, cu un cuplet din opera »Prințesa dolarilor«. Este o dragă-lasă idilă, așa zicând de casă. O doamnă (d-na Filip — M. Marica) cu două fice (Eliza — A. Socaci și Tina — E. Istoc) are mai multe penzionare (d-soarele: E. Birăescu, D. Făgărăș, A. Florea și V. Goia), între cari susține ordinea cu strictețe. În o zi după prânz, dânsa trebuie să lipsească de acasă, căci i-a sosit în oraș o prietină. Atunci fetițele profită de ocazie și-și potrec în libertate, fiecare după voia sa. Dau comisii servitoarei (E. Teodorescu), una să-i aducă un roman, alta să-i aducă prăjituri, apoi un flașnet ca să danseze nițel etc. Să petrec scene hazlii, până ce sosște acasă pe neașteptate — d-na Filip, aflând fetițele în un hal ne mai pomenit.

Jocul elevelor a fost natural, cu gesturi și mimică neesecepționabile. Au fost viu aplaudate.

A doua piesă »Apteaș poetului Vasile Alexandri«, a fost forța reprezentațiunii. Este un tablou viu, cu recitațiuni, compus și aranjat cu multă iscusință de d-na Maria B. Baiulescu, anume pentru această reprezentațiune.

Portretul lui Alexandri, împodobit frumos, e invocat de »Geniul neanului român«, prin graiul d-soarei Mariouara Rusu, subdirectoară și profesoară de menaj a Internatului. Invocațiunea, în versuri, a fost scrisă de d-na Baiulescu.

Vin apoi pe rând creațiunile poetului predate de câte-o elevă, în costume frumoase și potrivite: Toamna țesătoare — L. Vescan, La gura sobei — D. Onețiu, Rodica — A. Maniu, Româncea dela Grivița — C. Nistor, Ana Doamna — O. Socaci și Latina gintă e regină — V. Ghighiniță.

Fiecare după prețurile postului predate de câte-o elevă, în costume frumoase și potrivite: Toamna țesătoare — L. Vescan, La gura sobei — D. Onețiu, Rodica — A. Maniu, Româncea dela Grivița — C. Nistor, Ana Doamna — O. Socaci și Latina gintă e regină — V. Ghighiniță.

Costumele au fost executate în atelierul de croitorie al Internatului-Orfelinat, condus de d-soara Ana Birăescu, directoara Internatului, după indicațiunile și instrucțiunile date de d-na Baiulescu, conform cuprinsului poeziilor predate. Costumul Anei Doamna a fost lucrat după tablourile D. Annei Chiajna, cu mantaua de aur brocat, lucrată și copiată în detail.

Toamna în cămașa albă și cu lefți mari în salbă, acoperită cu voal alb diafan, gătită cu struguri din vie.

Ileana Cosinzeana, cu părul de aur bogat, o zină albastră.

Rodica, în costum bănățenesc, purta spicele de aur în cap și cofița cu apă în vasul original românesc.

Româncea dela Grivița, în costumul țărănesc, copiat după tablourile pictorului Grigorescu, — purtând în mână un cean de aramă pentru făcutul mămăligii.

Latina gintă, cu steaua în frunte, în costum roșu, cu buciul în mână.

Cum suntem informați amândouă piesele au fost studiate și îngrijite de autoare, — cu multă și minuțioasă îngrijire. — Regisoara a fost d-na Maria Popescu.

Toate damele din comitet au dat concursul lor, punând la dispoziție tabloul poetului, frumoasele covoare și decorațiuni naționale plăcute ș. a. Le felicităm pe toate pentru bunul succes.

Grupul s'a fotografiat și fotografiile se vor pune în vânzare în formă de cărți postale.

Mai amintim, că un public numeros și distins a azistat la reprezentație, depărțându-se deplin mulțumit. Venitul este destinat pentru ajutorarea elevelor sărace din Internat.

Bibliografie.

»Studii științifice«. Nimeni nu contestă valoarea științelor în viața culturală a unui popor. Totuși, așa de puțin se lucrează la noi pentru înaintarea și răspândirea științelor! Abia câte un articol de revistă, câte-un foileton de ziar: ecouri rătăcite în pustiu.

Cu atâta nu ne putem feri! Ne trebuie alt interes, altă atragere, altă răspândire. »Wir wollen weniger gehoben und fleissiger gelesen sein«. Această țintă ar trebui să o urmărească toate societățile noastre științifice, de aici și de dincolo, precum și muncitorii particulari. Altfel, ce folos de volumele frumos rânduite în rafturile magaziiilor?

Din parte-mi voină să-mi adun în volume ordonate sistematic și ușor accesibile, atât foiletoanele și articolele atingătoare de știință, publicate deja în ziare și reviste, cât și altele nepublicate până acum, — nu află cale mai potrivită decât editându-le în fascicule de câte 3-4 coale, octav, cari să poată fi legate, ulterior, în volume portative. Voi scoate tot la trei luni câte-o fasciculă. Abonamentul anual 5 cor. Pentru a mă lămuri asupra tirajului, binevoiti a vă înscrie, d-voastră și cunoștinții d-voastră, ca abonați, iar listele împreună cu taxele de abonament a le expeda subsemnatului Gavr. Iodica, contabil. Geogaiu-Algyógy, (Hunyad m.)

ULTIME ȘTIRI.

Inmormântarea primarului Lueger.

Viena, 14 Martie. Cu o pompă strălucită și ne mai pomenită în analele capitalei Monarhiei s-a făcut astăzi inmormântarea primarului Lueger. Numărul persoanelor, cari au asistat la actul inmormântării, a trecut peste un milion. Ordinea a fost susținută de câteva sute de polițiști, de 8 regimente infanterie și câteva escadroane de cavalerie. La orele 11^{1/2} a. m. s-a început actul inmormântării. Reuniunea de cântări vinează a cântat corul »Ruhe, müder Wanderer«, după care prelatul Mord a binecuvântat osâmintele. Înainte de-a se pune cortegiul în mișcare locuitorul de primar Neumeyer și-a luat rămas bun în numele capitalei dela defunctul.

Carul funebral a fost precedat de 18 trăsuri încărcate cu splendide cununi în număr de peste 600. O mare parte din cununi și flori, în număr de aproape 1000, au fost transportate cu o zi înainte în cimitirul central. Pe prima trăsura se aflau cununile

familiei, ale casei domnitoare și ale suveranilor străini. O deosebită impresiune a făcut carul, pe care erau plasate numeroasele cununi românești. De-a dreapta și stânga acestei trăsuri păseau delegații țărănimii române îmbrăcați în costumele lor pitorești și o delegație a studențimei române.

În fața parlamentului au rostit două scurte vorbiri președintele parlamentului Dr. Pattai și vicemareșalul țării bar. de Freudenthal. Pe la orele 1 cortegiul a sosit în fața catedralei Sf. Ștefan, unde aștepta Maj. Sa Monarhul încununat de archiduci. Siciul a fost postat în fața portalului principal, unde arhiepiscopul Nagl a sfințit din nou osâmintele. Siciul a fost apoi condus în marele presbyteriu, urmat de Maj. Sa, unde s-a celebrat un nou serviciu funebral.

Terminându-se serviciul, siciul a fost din nou ridicat pe trăsura, punându-se cortegiul în mișcare spre cimitir. La mormânt au vorbit vice-primarul Porzer, fostul ministru Dr. Gessmann, consilierul Wessely, directorul magistratului Appel, iar în numele Românilor Aurel Popovici.

Viena, 14 Martie. Țărani români sosiți din Orăștie au fost primiți eride către vice-primarul Dr. Neumeyer, care s-a întreținut în mod afabil cu dânsii.

Viena, 15 Martie. În discursul său rostit la inmormântarea doctorului Lueger, d-nul Popovici a zis următoarele:

„Românii plâng moartea unui mare bărbat; îl iubiam pentru-că ne-a înțeles și ne-a ajutat pe noi cari ceream doar stimă pentru individualitatea noastră națională. Cu intuiția unui bărbat de stat eminent, a recunoscut adevărata importanță a romanismului pentru existența și viitorul monarhiei“.

Oratorul a menționat vizita primarului Lueger în România și a încheiat arătând iubirea tuturor Românilor pentru Lueger și locul de cinste ce-l ocupă în patria sa și în România.

Rusciuk, 15 Martie. Poporația bulgară se află în plină agitație din cauza măcelului de Duminecă și sunt mari temeri de nouă încăerări. La fața locului a sosit ministrul de interne, care a fost primit cu huidueli.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Râm.

Redactor responsabil: Ioan Spudercă.

După pojar trecut

Emulsiunea lui Scott este cel mai bun mijloc de a împiedeca alte boale serioase. Cine ia pentru prima oară „Emulsiunea lui Scott“ este surprins cât de ușor și repede puterile pierdute.

Bunul renume de care se bucură pretutindenea

Emulsiunea lui Scott

se datorește în prima linie faptului că părțile ei constitutive sunt de o curățenie exemplară.

Chiar pentru cel mai simțitor stomac și pentru cel mai slăbit organism

EMULSIUNEA LUI SCOTT

influențează în mod favorabil.

Numai „Emulsiunea lui Scott“ este adevărata și cea mai bună emulsiune.

Veritabil numai cu marca — pescarul — a semn de garanție a procedurii lui Scott.

Prețul unei sticle originale 2 coroane 50 bani. Se capătă în toate farmaciile.

Aviz!

Se caută o pășune bine situată, în mărime de 150—300 jugăre, având apă curgătoare destulă, în depărtare de 20—30 kilometre Brașov a se lua în arândă pe mai mulți ani.

Cumpărarea unei astfel de pășune nu este eschisă.

Oferte sub Z. B. Nro. a se adresa la Administrația „Gazetei Transilvaniei“.

Institut financiar „LUNCANA“ soc. pe acții
in Marghita.

Concurs

Eseriem concurs pentru postul de contabil și casier la institutul financiar „Luncana“, societate pe acții în Marghita.

Dela concurenți se cere să cunoască bine, afară de limba română, limbile maghiară și germană, și să fie pe deplin calificați.

Concurenții la postul de contabil trebuie să fie capabili a conduce singuri contabilitatea și a încheia bilanțul, iar ceice optează la postul de casier au să depună cauzia necesară, în sensul regulamentului intern. La postul de casier pot concura și dame, dacă au calificația necesară.

Concurenții la ambele posturi au să dovedească:

a) că sunt absolvenți ai școlii comerciale;

b) că au făcut deja practica necesară la alte institute financiare;

c) că cunosc bine limbile română, maghiară și germană și

d) că au împlinit 24 și n'au trecut peste 35 ani.

Contabilul va fi retribuit anual deoamdată cu 2000, iar casierul cu 1600 cor., precum și cu tantiema statutară.

Cererile au să se înainteze d-lui director executiv Dr. Dionisie Stoica în Șimleu (Szilágyssomlyó), până la 15 Aprilie n. a. c.

Marghita, la 28 Febr. n. 1910.

9491,—1.

Diracțiunea.

Invitare

la adunarea generală de constituire a institutului de credit și de economii „CONCORDIA“ societate pe acții.

Locul adunării: Gherla (Szamosujvár), localitatea oficioasă a fondurilor de sub administrarea a onor. Capitu diecezan gr. cat.

Timpul adunării: 31 Martie 1910 înainte de amiază la 10 oare.

Programul adunării:

1. Luarea în seamă a subscrierilor de acții și a plătirilor făcute la prețul acestora.

2. Statuirea statutelor

3. Decidere asupra constituirii a institutului.

4 Raport despre denumirea membrilor în direcțiune și alegerea comitetului de revizie.

5. Absolutorul fondatorilor.

6. Propuneri.

La această adunare de constituire prin aceste sunt invitați toți aceia, cari au subscris acți la această bancă de sub constituire.

Gherla (Szamosujvár) la 10 Martie 1910.

Din încredințarea fondatorilor:

Ioan Georgiu,
canonic.

948,1—3.

De inchiriat

2 odăi mobilate în Piața-mare, târgul Inului Nr. 30. Informații se pot lua la Administrația ziarului.

Nr. 38—1910. jkvi.

Publicare.

Comuna politică Oláhszentgyörgy (Beszterce Naszód vm.) dă în arândă prin licitare publică hotelul băilor de apă minerală „Hebe“ pe anii 1910 și 1911

Licitarea va avea loc în 29 Martie a. c. st. n. la 10 oare a. m. în cancelaria comunală.

Prețul strigărei 600 cor.

Vadiu 10% din prețul strigării.

Postoferte nu se primesc.

Condițiunile de licitare se pot privi la cancelaria comunală.

Oláhszentgyörgy, 1910 5 Martie.

(937,1—3) Primăria comunală.

Un distins institut de asigurare pe viață, bine introdus, caută pentru Brașov și jur un agent-șef, cu oarecare cauză Totacolo să acceptează un acvizitor inteligent ca oficial extern, cu cunoștințe extinse în Ardeal, pe lângă remunerație fixă.

Ofertele cu referenții sunt a se trimite la Cluj (Kolozsvár) post restante, sub marca „Főügynök“.

Cărămizi și țigle

se află în magazinul nostru din Bistrița, piața cailor Nr. 9, cu următoarele prețuri:

o mie de cărămizi { în magazin . . . 28 C.
în wagon la gara d n Bistrița . . . 34 C.

o mie de țigle (șirepuri) { în magazin . . . 15 C.
în wagon la gara d n Bistrița . . . 16 C. 40 f.

Cărămizile și țiglele (șirepurile) sunt de calitate superioară, lucrate și arse foarte bine, din vestitul lut mălos ce se află în Bistrița.

Comandele cu calea ferată se efectuează prompt. Prețul se rambursează, dacă nu se statorește altcum condițiile de literare.

Probe la cerere se trimit.

Societatea acționară de cărămidărie

în Bistrița (B-sz' roz-).

(703,23—20.)

„Romana“

este titlul broșurei, care a apărut în editura tipografiei A. Mureșianu, cu descrierea și aplicarea dansului nostru de salon.

„Romana“ dans de colônă în 5 figuri. Descrișă și explicată împreună cu muzica și, după compunerea ei originală. Cu-o introducere („în loc de prefață“) de Tunarul din Dumbrău Popa. — Tipografia Aurel Mureșianu, Brașov 1903.

Broșura este în cart mare, hârtie sușă și tipar elegant, cu adăușul unei côle de note (muzica „Romanei“ cu explicări) și costa numai 2 cor. 50 bani (plus 5 bani porto-postal) pentru România 3 lei.

„Romana“ se poate procura de la tipografia A. Mureșianu, Brașov.

Pentru executarea lucrărilor de canalizare, conducte de apă, Closet

și aranjarea de odăi de scaldă se recomandă

Krause Frank & C-nie,

Brașov, Târgul Inului 31—33.

La Tipografia și Librăria A. Mureșianu, Brașov.

Important pentru vândătorii de cărți prin orașe și târguri este cartea de rugăciune

„Lauda lui Dumnezeu“

pentru credincioșii de religie ortodoxă română, cuprindând rugăciuni de dimineață și de seară, la sfânta Liturgie, la taina mărturisirei, precum și la alte multe rugăciuni folosite 56 la număr pe 255 pagini, format octav mic.

Acăsta carte de rugăciuni artistică legată este prima la Români, cari până acum se închinau din cărți subred legate și ordinare. Acuma nu trebuie să stăm în privința acăsta mai prejos de cărțile de rugăciune ale celorlalte naționalități. Prin cartea de rugăciune „Lauda lui Dumnezeu“ s'a făcut Românilor un însemnat serviciu, căci ea este o carte de rugăciune frumoasă și se poate căpăta în diferite legături dela mai simple până la mai luxoșe și tôte în preț foarte moderat.

Prețul lor este:

	Cor. b.		Cor. b.
Legătură trairică neagră și aurie cu sêu fără chip sfânt	— 90	Imit. de fildeș cu catifea și închietore	2.65
Imit. de fildeș în alb sêu negru	1.60	" " " cu catifea și podobă mai mare	3.10
" " " cu închietore	1.80		
" " " cu cadru argintat și închietore	2.10		

Vindătorii de cărți primesc un rabal mai considerabil.

Tot asemenea atragem atențiunea publicului asupra „Cariei de rugăciune“ întocmită de protopresbiterul Calistral Coca cu aprobarea consistorului episcopesc ortodox-oriental din Cernăuți, care carte format mic octav, cuprindând asemenea tôte rugăciunile noastre folosite ar fi cea mai potrivită carte de rugăciune pentru toți școlarii.

Prețul acestei cărți:

în pânză neagră	cor. 1.—
" " " ceva mai luxoșă	cor. 1.20
" " " format ceva mai mare	cor. 1.40

Tôte acestea se pot procura prin Tipografia și Librăria A. Mureșianu, Brașov, unde au să se adreseze și vândătorii.

TIPOGRAFIA

A. Mureșianu

Brașov, Târgul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provădit cu cele mai bune și gloșce tehnice și fiind bine asortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne este pus în pozițiune de a pute escuta ori-ce comandă cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMARE ARTISTICE
DE ADĂUȘURI CU COLORI.

CĂRȚI DE ȘTIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE

FOI PERIODICE.

BILETE DE VISITĂ
DIVERSE FORMATE.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNȚĂ
DUPĂ GORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.

A SCINȚURĂȘI.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE
pentru tôte speciile de servicii.

BILANȚURI.

Compturi, Adrese,
Circulare, Scrisori.

Cuverte, în toată mărimea.

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE de HOTELURI
ȘI RESTAURANTE.

PREȚURI-CURRENTE ȘI DIVERSE

BILETE DE ÎNMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biuroul tipografiei, Brașov Târgul Inului Nr. 30, în etagiul, înderept în curte. — Prețurile moderate. — Comandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.